

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES
ELEANORAS ŠARPSTONES [*ELEANOR SHARPSTON*] SECINĀJUMI,
sniegti 2020. gada 30. janvārī¹

Lieta C-654/18

Interseroh Dienstleistungs GmbH
pret
SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

(*Verwaltungsgericht Stuttgart* (Štutgartes Administratīvā tiesa, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Atkritumi – Atkritumu pārvadājumi Eiropas Savienībā – Regula (EK) Nr. 1013/2006 – Papīra atkritumu maisījuma klasifikācija – Bāzeles konvencija – “Zaļajā” sarakstā ierakstītu atkritumu kontroles procedūra – Piemaisījumus saturoša papīra atkritumu maisījuma klasifikācija

1. Ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Štutgartes Administratīvā tiesa, Vācija) lūdz interpretēt Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem². Tā vēlas noskaidrot, vai atkritumu plūsma, kas principā sastāv no papīra izstrādājumiem, būtu jāiekļauj tā saucamo “zaļo” atkritumu kategorijā un tādējādi tai būtu piemērojama šajā regulā noteiktā elastīgā kontroles procedūra. Iesniedzējtiesa arī jautā, vai šādus atkritumus joprojām var iekļaut “zaļo” atkritumu kategorijā, ja tie satur līdz 10 % piemaisījumu.

Atbilstošās tiesību normas

Bāzeles konvencija

2. Bāzeles Konvencijas par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu³ darbības joma ir definēta tās 1. pantā. Saskaņā ar 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu “bīstamiem atkritumiem” piemēro robežšķērsojošās transportēšanas [pārrobežu pārvietošanas] noteikumus⁴. Konvencijas 1. panta 2. punktā ir noteikts, ka atkritumiem, kuri ietilpst jebkurā II pielikumā norādītajā kategorijā, arī ir piemērojami pārrobežu pārvietošanas noteikumi – saistībā ar Bāzeles konvenciju⁵ šie atkritumi ietilpst plašā “citu atkritumu” kategorijā.

1 Orģinālvaloda – angļu.

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2006. gada 14. jūnijs) (OV 2006, L 190, 1. lpp.). Šī regula ir vairākkārtīgi grozīta. Jaunākās izmaiņas ir ieviestas ar Komisijas Regulu (ES) 2015/2002 (2015. gada 10. novembris) (OV 2015, L 294, 1. lpp.).

3 Parakstīta Bāzelē 1989. gada 22. martā, Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes Lēmumu 93/98/EEK (1993. gada 1. februāris) (OV 1993, L 39, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Bāzeles konvencija”).

4 Konvencijas I pielikumā ir uzskaitītas to atkritumu kategorijas, kas principā ir jākontrolē kā bīstamie atkritumi, savukārt III pielikumā ir uzskaitītas īpašības, kas apzīmē “bīstamību”. Šīs īpašības tostarp ir sprādzienbīstamība, uzliesmojamība, akūts toksiskums un infekciozas vielas.

5 Konvencijas II pielikumā iekļautas to atkritumu kategorijas, kurām nepieciešama īpaša izskatīšana. Tajā ietilpst no dzīvojamām vietām savāktie atkritumi un komunālo atkritumu sadedzināšanas atlikumi. Konvencijas darbības jomā neietilpst radioaktīvie atkritumi un atkritumi, kas rodas jūras kuģu normālas darbības rezultātā.

3. Konvencijas 2. panta 8. punktā ir noteikts, ka “ekoloģiski pamatota bīstamo un citu atkritumu izmantošana” nozīmē veikt visus praktiski iespējamus pasākumus, lai, izmantojot bīstamos un citus atkritumus, cilvēka veselība un apkārtējā vide būtu aizsargāta no šādu atkritumu iespējamās negatīvās ietekmes”.

4. Bāzeles konvencija tika grozīta, lai tajā iekļautu IX pielikumu, kas stājās spēkā 1998. gada 6. novembrī. Šā pielikuma ievadpunktā ir noteikts, ka “šajā sarakstā minētajiem atkritumiem neattiecinā konvencijas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tāpēc konvencijas mērķiem tos neuzskata par “bīstamiem atkritumiem”, ja vien tie nesatur I pielikumā norādītus materiālus tādā apmērā, ka tiem kļūst novērojama kāda no III pielikumā uzskaitītajām īpašībām”. Konvencijas B3. iedaļā ir ietverti “atkritumi, kas satur galvenokārt organiskas sastāvdaļas, kuras var saturēt metālus un neorganiskus materiālus”. B3020 pozīcija ir “papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumi”⁶.

ESAO lēmums

5. Padome pilnvaroja dalībvalstis balsot (toreiz) Kopienas vārdā par ESAO Padomes lēmumu C(2001)107/galīgā versija, ar kuru pārskata Lēmumu C(92)39/galīgā versija par reģenerācijai paredzēto atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli (turpmāk tekstā – “ESAO lēmums”)⁷. Šis lēmums kļuva saistošs dalībvalstīm un Kopienai pēc Kopienas nepieciešamo procedūru pabeigšanas.

6. II nodaļas B daļā ir noteikta divpakāpju kontroles sistēma, kas piemērojama atkritumu pārrobežu pārvietošanai. Tās 2. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka “Zaļā kontroles procedūra” attiecas uz Bāzeles konvencijas IX pielikumā uzskaitītajiem atkritumiem (turpmāk tekstā – “zaļā” saraksta atkritumi)”⁸.

7. Saskaņā ar II nodaļas B daļas 4. punkta a) apakšpunktu katra dalībvalsts patur tiesības “izņēmuma kārtā noteiktus atkritumus kontrolēt atšķirīgi, ievērojot valsts tiesību aktus un starptautisko tiesību normas, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi”. Saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu dalībvalsts var regulēt “zaļajā” sarakstā iekļautos atkritumus, piemērojot tiem stingrākas “dzeltenās” kontroles procedūras prasības”⁹.

8. II nodaļas B daļas 8. punktā noteikts, ka “atkritumu maisījumam, kuram nepastāv atsevišķs ieraksts, piemēro šādu kontroles procedūru:

- i) divu vai vairāku [“zaļā” saraksta atkritumu] maisījumam piemēro “zaļo” kontroles procedūru, ja šāda maisījuma sastāvs neaizkavē tā reģenerāciju videi drošā veidā;
- ii) ja maisījums sastāv no [“zaļā” saraksta atkritumiem] un “dzeltenajiem” atkritumiem, kuru apjoms ir lielāks par *de minimis* apjomu, vai no divu vai vairāku “dzelteno” atkritumu maisījuma, tam piemēro “dzelteno” kontroles procedūru, ja šāda maisījuma sastāvs neaizkavē tā reģenerāciju videi drošā veidā”.

9. C daļas nosaukums ir “Zaļā kontroles procedūra”. Tajā ir noteikts, ka “pārvietojot pāri robežām atkritumus, kuriem piemērojama “zaļā” kontroles procedūra, piemēro visas esošās kontroles procedūras, kas tiek parasti piemērotas komercdarījumiem.

6 Skat. šo secinājumu 20. punktu.

7 ESAO Padomes lēmums C(2001)107/galīgā versija, ar ko pārskata Lēmumu C(92)39/galīgā versija par reģenerācijai paredzēto atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli. Šā lēmuma papildinājumu, C(2001)107/ADD1, kurā ietverti paziņošanas un pārvietošanas dokumenti un to aizpildīšanas norādījumi, Padome pieņēma 2002. gada 28. februārī. Šis papildinājums pēc tam tika iekļauts Lēmumā kā 8. papildinājuma C sadaļa, un šā lēmuma pilnīgā versija tika izdota 2002. gada maijā kā Lēmums C(2001)107/galīgā versija. Ar Lēmumu C(2004)20 vēlāk tika veikts grozījums – skat. <https://www.oecd.org/environment/waste/30654501.pdf>.

8 3. papildinājumā ir uzskaitīti atkritumi, kuriem piemērojama “zaļā” kontroles procedūra. Minētajā sarakstā ir iekļauti atkritumi, kas uzskaitīti Bāzeles konvencijas IX pielikumā.

9 Atkritumi, kuriem piemērojama “dzeltenā” kontroles procedūra, ir uzskaitīti Bāzeles konvencijas II pielikumā (“atkritumu kategorijas, kurām nepieciešama īpaša izskatīšana”) un VIII pielikumā (atkritumi, kas Konvencijas vajadzībām raksturoti kā bīstamie atkritumi).

Neatkarīgi no tā, vai atkritumi ir vai nav iekļauti to atkritumu sarakstā, kuriem piemērojama “zaļā” kontroles procedūra (3. papildinājums), tiem nedrīkst piemērot “zaļo” kontroles procedūru, ja šie atkritumi ir piesārņoti ar citiem materiāliem tādā mērā, ka tas a) pietiekami palielina ar šiem atkritumiem saistītos riskus, lai uz tiem būtu lietderīgi attiecināt “dzeltenu” kontroles procedūru, ņemot vērā šā lēmuma 6. papildinājumā sniegtos kritērijus, vai b) nepieļauj atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā”¹⁰.

Regula Nr. 1013/2006

10. Regulas Nr. 1013/2006 apsvērumos ir sniegti šādi apgalvojumi:

- “[Regulas Nr. 1013/2006] galvenais un dominējošais mērķis un sastāvdaļa ir vides aizsardzība, un tās ietekmei uz starptautisko tirdzniecību ir tikai gadījuma raksturs”¹¹.
- Pieņemot regulu par atkritumu sūtījumiem, Padome ir izstrādājusi noteikumus, lai šādu pārvadājumu apjomu samazinātu un tos kontrolētu, cita starpā, nolūkā pielāgot pastāvošo ES atkritumu pārvietošanas uzraudzības un kontroles sistēmu Bāzeles konvencijas prasībām¹².
- Savienības tiesību aktos ir jāiekļauj “ESAO lēmuma” saturs¹³.
- Ir svarīgi atkritumu sūtījumu uzraudzību un kontroli organizēt un reglamentēt tā, lai ņemtu vērā vajadzību saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību, kā arī veicinātu vienādu regulas piemērošanu visā Eiropas Savienībā¹⁴.
- Lai gan uzraudzība un kontrole pār atkritumu sūtījumiem dalībvalstī ir tās pārziņā, valstu sistēmām, kas attiecas uz atkritumu sūtījumiem, būtu jāņem vērā vajadzība panākt saderību ar Kopienas sistēmu, lai nodrošinātu augstu vides un cilvēku veselības aizsardzības līmeni¹⁵.
- Attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, kas paredzēti apglabāšanai, un uz to reģenerācijai paredzēto atkritumu sūtījumiem, kas nav uzskaitīti tostarp III vai IIIA pielikumā, ir lietderīgi nodrošināt optimālu uzraudzību un kontroli, prasot iepriekšēju rakstisku piekrišanu šādiem sūtījumiem. Savukārt šādai procedūrai būtu jāparedz iepriekšēja paziņošana, kas ļauj pienācīgi informēt kompetentās iestādes, lai tās varētu veikt visus vajadzīgos pasākumus cilvēku veselības un vides aizsardzībai. Tas arī ļautu šīm iestādēm izteikt pamatotus iebildumus pret šādiem sūtījumiem¹⁶.
- Attiecībā uz to atkritumu sūtījumiem, kuri ir uzskaitīti III, IIIA vai IIIB pielikumā un paredzēti reģenerācijas darbībām, ir lietderīgi nodrošināt minimālo uzraudzības un kontroles līmeni, nosakot, ka šādiem sūtījumiem būtu klāt noteikta informācija¹⁷.

10 6. papildinājumā ir sniegti kritēriji novērtējuma veikšanai saskaņā ar ESAO riska izvērtējumā balstītu pieeju. Tostarp, vai atkritumiem parasti piemīt ESAO lēmuma 2. papildinājumā uzskaitītās bīstamās īpašības, vai tie parasti ir piesārņoti, kāds ir to fiziskais stāvoklis, attīrīšanas grūtības pakāpe nejaušas noplūdes vai nepareizas apsaimniekošanas gadījumā un atkritumu saimnieciskā vērtība.

11 1. apsvērums.

12 3. apsvērums.

13 5. apsvērums.

14 7. apsvērums.

15 13. apsvērums.

16 14. apsvērums.

17 15. apsvērums.

- Izvērtējot atkritumu maisījumus, ko papildus jāuzskaita IIIA pielikumā, cita starpā būtu jāapsver šāda informācija: atkritumu īpašības kā, piemēram, to iespējamās bīstamās īpatnības, spēja piesārņot un fiziskais stāvoklis; ar apsaimniekošanu saistītie aspekti kā, piemēram, tehnoloģiskā kapacitāte atkritumus reģenerēt un labums videi, kas rodas no reģenerācijas operācijas, tostarp, vai var tikt traucēta atkritumu apsaimniekošana videi drošā veidā¹⁸.”

11. Saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 1. punktu ar šo regulu nosaka procedūras un kontroles režīmus atkritumu sūtīšanas jomā atkarībā no sūtījuma izcelsmes, galamērķa un maršruta, sūtīto atkritumu veida un apstrādes veida, kas tiek piemērota atkritumiem to galamērķa punktā. Saskaņā ar šīs regulas 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu to piemēro atkritumu sūtījumiem tostarp starp dalībvalstīm.

12. Regulas 2. pantā ir sniegtas vairākas definīcijas, tostarp šādas:

“atkritumi” ir jebkura viela vai priekšmets, kas ietverts Direktīvas 2006/12/EK par atkritumiem¹⁹ I pielikumā minētajās kategorijās un ko īpašnieks izmet vai vēlas izvest, vai ir lūgts izvest^[20];

“bīstamie atkritumi” ir [...] atkritumi, kā definēts [Padomes Direktīvā 91/689/EEK]^[21];

“atkritumu maisījums” ir atkritumi, kas radušies divu vai vairāku atkritumu veidu apzinātas vai neapzinātas sajaukšanas rezultātā un kam nav paredzēta atsevišķa pozīcija III, IIIB, IV un IVA pielikumā. Atkritumi, kurus sūta vienā sūtījumā, kas sastāv no vismaz diviem atkritumu veidiem, kur katrs atkritumu veids ir atdalīts, nav atkritumu maisījums^[22];

[..]

“reģenerācija” ir reģenerācija, kā definēts Direktīvas 2006/12/EK 1. panta 1. punkta f) apakšpunktā^[23];

[..]

“apsaimniekošana videi drošā veidā” ir visu praktiski iespējamo darbību veikšana, lai nodrošinātu, ka atkritumi tiek apsaimniekoti tādā veidā, kas aizsargās cilvēku veselību un vidi pret nelabvēlīgām sekām, kas varētu rasties saistībā ar šādiem atkritumiem^[24];

[..]

“Bāzeles konvencija” ir 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvencija par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu^[25];

18 39. apsvērums.

19 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2006. gada 5. aprīlis) (OV 2006, L 114, 9. lpp.). Šīs direktīvas I pielikumā ir uzskaitītas 16 atkritumu kategorijas, tostarp šādas: “produkti, kas to īpašniekam vairs nav vajadzīgi (piem., lauksaimniecības, mājāsaimniecības, biroja, uzņēmējdarbības, veikalu atkritumi u.c.)” un (kā pēdējā kategorija) “jebkuri materiāli, vielas vai produkti, kas nav iekļauti iepriekš minētajās kategorijās”.

20 2. panta 1. punkts.

21 2. panta 2. punkts. Padomes Direktīvā (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem (OV 1991, L 377, 20. lpp.) ir noteikts, ka bīstamiem atkritumiem ir viena vai vairākas īpašības, kas uzskaitītas šīs direktīvas III pielikumā “Atkritumu īpašības, kas padara tos bīstamus”. Uzskaitītas īpašības ir sprādzienbīstamas vielas, oksidējošas vielas, viegli uzliesmojošas vielas, toksiskas, kaitīgas, korozīvas, kairinošas, kancerogēnas, reproduktīvajai veselībai toksiskas, mutagēnas un ekotoksiskas vielas. Direktīva 91/689/EEK vēlāk tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.).

22 2. panta 3. punkts.

23 2. panta 6. punkts. Direktīvas 2006/12/EK 1. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir sniegta mīnoraide uz šīs direktīvas IIB pielikumu. Tajā ir uzskaitītas noteiktas reģenerācijas darbības, piemēram, organisko vielu otrreizējā pārstrāde/reģenerācija, izņemot šķīdinātājus, un pārējo neorganisko materiālu otrreizējā pārstrāde/reģenerācija.

24 2. panta 8. punkts.

25 2. panta 16. punkts.

“ESAO lēmums” ir ESAO Padomes Lēmums C(2001)107/galīgā versija, ar ko pārskata Lēmumu C(92)39/galīgā versija par reģenerācijai paredzēto atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli ^[26].

13. Regulas 3. pants ir II sadaļas (“Sūtījumi kopienas iekšienē tranzītā caur trešām valstīm vai bez tā”) ievadnoteikums. 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka 4. pantā minētā iepriekšējas paziņošanas procedūra (es iestarpinu – procedūra, kas ir administratīvā ziņā laikietilpīga un relatīvi dārga) ir piemērojama visiem atkritumiem, kas tiek sūtīti apglabāšanai²⁷. Saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu šo procedūru piemēro arī noteiktiem atkritumiem, kas paredzēti reģenerācijas darbībām. Tie ir “atkritumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā” un “atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā, ja vien tie nav uzskaitīti IIIA pielikumā”²⁸. 3. panta 2. punktā ir noteikts, ka vispārējas informācijas prasība atbilstīgi 18. pantam (vienkāršāka procedūra) ir piemērojama atkritumiem, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā, un “atkritumu maisījumiem”, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst divu vai vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja šo maisījumu sastāvs neaizkavē to reģenerāciju videi drošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā saskaņā ar 58. pantu”²⁹. Visi 3. panta 2. punktā iekļautie atkritumi ir “zaļā” sarakstā iekļautie atkritumi.

14. Regulas 4. pants “Paziņojums” ir piemērojams, ja paziņotājs vēlas sūtīt atkritumus, kā minēts 3. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā. Paziņotājam tiek prasīts iesniegt iepriekšēju rakstisku paziņojumu kompetentajai nosūtīšanas iestādei un ar tās starpniecību. Paziņotāja pienākums ir iesniegt paziņojuma un pārvietošanas dokumentus, kā noteikts Regulā, noslēgt līgumu ar saņēmēju, iesniegt finanšu garantiju vai līdzvērtīgu nodrošinājumu un sniegt paziņojumu 4. panta vajadzībām (turpmāk tekstā – “iepriekšējas paziņošanas procedūra”).

15. Regulas 18. pantā ir ietvertas “vispārējas informācijas prasības” un ir noteikts, ka atkritumiem, kas minēti tostarp 3. panta 2. punktā, ir piemērojamas tajā noteiktās procedūras prasības. Persona, kas ir nosūtīšanas valsts jurisdikcijā un kas organizē sūtījumu, nodrošina, ka atkritumiem ir pievienots regulas VII pielikumā ietvertais dokuments. Šo dokumentu paraksta šī persona un reģenerācijas uzņēmums (vai laboratorija) un saņēmējs, kad attiecīgie atkritumi ir saņemti (turpmāk tekstā – “zaļā” kontroles procedūra”)³⁰.

16. Regulas 28. panta 1. punktā ir noteikts – “ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par klasifikāciju attiecībā uz atšķirību starp atkritumiem un neatkritumiem, strīdus objektam piemēro atkritumiem paredzēto režīmu. Tas neskar galamērķa valsts tiesības rīkoties ar sūtīto materiālu saskaņā ar tās tiesību aktiem pēc tam, kad sūtītais materiāls ir sasniedzis gala punktu, ja šādi tiesību akti ir saskaņā ar [Eiropas Savienības] vai starptautiskajām tiesībām”. Saskaņā ar 28. panta 2. punktu “ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par paziņoto atkritumu klasifikāciju, proti, par to, vai tie ir uzskaitīti III, IIIA, IIIB vai IV pielikumā, atkritumus uzskata par ietvertiem IV pielikuma sarakstā”. Atkritumiem, kas uzskaitīti IV pielikumā, piemēro 4. pantā noteikto iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru³¹.

17. Regulas 58. pants attiecas uz Regulas Nr. 1013/2006 pielikumu grozījumiem. Saskaņā ar 58. panta 1. punktu Komisija ir tiesīga pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu tostarp III un IIIA pielikumu, ņemot vērā saskaņā ar Bāzeles konvenciju un ESAO lēmumu panāktās izmaiņas.

26 2. panta 17. punkts.

27 Skat. šo secinājumu 14. punktu.

28 Skat. attiecīgi Regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) punktu un šo secinājumu 18.–20. punktu.

29 Regulas 3. panta 2. punktu piemēro, ja vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg. Skat. sīkāk 18. un 58. pantu.

30 Skat. attiecīgi 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu. Veidlapa, kas satur regulas VII pielikumu, ir “Atkritumu sūtījumiem pievienojamā informācija, kā minēts 3. panta 2. un 4. punktā”. Lai atvieglotu sekošanu tādu atkritumu sūtījumiem, kas ietilpst 18. panta piemērošanas jomā, ir jāiekļauj informācija par sūtījumu, piemēram, ziņas par personu, kas organizē sūtīšanu, un importētāju/saņēmēju; ziņas par pārvadātājiem; ja sūtīšanu organizē persona, kas nav ražotājs vai savācējs, informācija par ražotāju vai savācēju un attiecīgās atkritumu plūsmas identifikācija vai klasifikācija.

31 Skat. šo secinājumu 14. punktu.

18. Regulas III pielikumā ir uzskaitītas noteiktas atkritumu kategorijas, kurām piemērojama 18. pantā noteiktā “zaļā” kontroles procedūra. III pielikuma preambulā ir noteikts – “neatkarīgi no tā, vai atkritumi ir iekļauti šajā sarakstā, uz tiem nevar attiecināt vispārīgas informācijas prasības, kas noteiktas 18. pantā, ja šie atkritumi ir piesārņoti ar citiem materiāliem tādā mērā, ka tas:

- a) pietiekami palielina ar šiem atkritumiem saistītos riskus, lai uz tiem būtu lietderīgi attiecināt iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūru, ņemot vērā bīstamības raksturlielumus, kas uzskaitīti Direktīvas 91/689/EEK III pielikumā³², vai
- b) nepieļauj atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā”.

Saraksta I daļā ir noteikts, ka Bāzeles konvencijas IX pielikumā uzskaitītajiem atkritumiem ir piemērojama regulas 18. pantā noteiktā “zaļā” kontroles procedūra³³.

19. Regulas IIIA pielikuma nosaukums ir “III pielikumā uzskaitīto un vienā pozīcijā neklasificētu divu vai vairāku atkritumu maisījumi, kā minēts 3. panta 2. punktā”. Regulas IIIA pielikuma preambula ir formulēta tāpat kā III pielikuma preambula. Tā 3. punkta g) apakšpunktā ir uzskaitīti “tādu atkritumu maisījumi, kas klasificēti Bāzeles konvencijas B3020 pozīcijā (*sic*), attiecinot to uz nebalinātu papīru vai kartonu, vai gofrētu papīru vai kartonu, vai citādu papīru vai kartonu, kas gatavots galvenokārt no balinātas masā nekrāsotas celulozes, papīru vai kartonu, kas gatavots galvenokārt no mehāniskās papīra masas (piemēram, avīzēm, žurnāliem un tamlīdzīgiem iespiestiem materiāliem)”.

20. Ar V pielikuma 1. daļas B sarakstu Regulas Nr. 1013/2006 tekstā tiek iekļauts Bāzeles konvencijas IX pielikums. B3020 pozīcija ir formulēta šādi:

“Papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumi

Šādi materiāli, ja tie nav sajaukti ar bīstamiem atkritumiem:

Papīra vai kartona atkritumi un atgriezum:

- nebalināts papīrs vai kartons vai gofrēts papīrs vai kartons;
- citāds papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no balinātas masā nekrāsotas celulozes;
- papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no mehāniskās papīra masas (piemēram, avīzēm, žurnāliem un tamlīdzīgiem iespiestiem materiāliem);
- citi, tostarp arī, bet ne tikai:
 - 1) laminēts kartons;
 - 2) nesašķiroti atgriezum.

Fakti, tiesvedība un prejudiciālie jautājumi

21. *Interseroh Dienstleistungs GmbH* (turpmāk tekstā – “*Interseroh*”) visā Vācijā savāc privāto galapatērētāju izlietos tirdzniecības iepakojumus (vieglie iepakojumi) un tos nodod reģenerācijai. Sagatavotos papīra atkritumus tā nosūta pāri robežai pārstrādei uz papīrfabriku Hogezaandē [*Hoogezand*] (Nīderlande). Tur no papīra atkritumiem tiek ražots jauns papīrs un jauns kartons.

³² Skat 2. panta 2. punktu, izklāstīts šo secinājumu 12. punktā.

³³ Regulas Nr. 1013/2006 V pielikumā ir iekļauts B saraksts.

Nīderlandes pircējs *ESKA Graphic Board BV* (turpmāk tekstā – “*ESKA*”) ir noteicis, ka papīra atkritumiem ir jāatbilst šādām specifikācijām. Vismaz 90 % no sastāva būtu jābūt izlietotiem, iztukšotiem, ar sistēmu saderīgiem papīra vai kartona (PK) izstrādājumiem un kombinētiem izstrādājumiem uz PK bāzes, izņemot šķidrumiem paredzēto kartona iepakojumu, ieskaitot tādas iepakojuma daļas kā etiķetes utt. Atkritumu plūsmā nedrīkst būt vairāk par 10 % piemaisījumu (turpmāk tekstā – “lietas pamatā esošais atkritumu maisījums”)³⁴.

22. *Raad van State* (Valsts padome, Nīderlande) 2015. gada 20. maijā tiesvedībā, kurā iesaistīta *ESKA*, nolēma, ka papīra atkritumu maisījumu neatkarīgi no tajā esošiem piemaisījumiem klasificē ar Bāzeles konvencijas B3020 pozīciju. Attiecīgi jebkādi šādi atkritumu maisījumi satur “zaļajā” sarakstā iekļautos atkritumus un nonāk to atkritumu sarakstā, kuriem piemērojama “zaļā” kontroles procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 18. pantu. Tā šādi nolēma, pamatojoties uz Bāzeles konvencijas B3020 pozīcijas versiju holandiešu valodā.

23. *Interseroh* iepriekš darbojās, pamatojoties uz to, ka šādu atkritumu pārrobežu sūtījumiem tika piemērota stingrāka iepriekšējas paziņošanas procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 101/2006 4. pantu. Tomēr pēc *Raad van State* 2015. gada 20. maija sprieduma tā ņēma vērā, ka ir piemērojama “zaļā” kontroles procedūra saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, pamatojoties uz to, ka atkritumi, kas tiek sūtīti uz Nīderlandi reģenerācijai, ir klasificējami saskaņā ar Bāzeles konvencijas B3020 pozīciju kā “zaļā” saraksta atkritumi.

24. Vācijas Bādenes-Virtembergas federālās zemes kompetentā valsts iestāde *SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH* (turpmāk tekstā – “*SBW*”) apstrīd šo viedokli. Tā šādi dara, pamatojoties uz Bāzeles konvencijas B3020 pozīcijas versiju vācu valodā.

25. *Interseroh* 2016. gada 1. jūnijā iesniedzējtiesā cēla prasību, lūdzot pasludināt, ka tai ir tiesības lietas pamatā esošos atkritumus nosūtīt uz citām ES dalībvalstīm atbilstoši “zaļajai” kontroles procedūrai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1013/2006 18. pantu. Attiecīgi iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai lietas pamatā esošie atkritumi ir klasificējami kā “zaļā” saraksta atkritumi šīs regulas vajadzībām, un Tiesai ir uzdevusi šādus jautājumus:

“1) Vai [Regulas Nr. 1013/2006] 3. panta 2. punkts,

atbilstoši kuram uz šādu atkritumu sūtījumiem reģenerācijas nolūkā gadījumā, kad vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg, attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstīgi 18. pantam:

- a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā;
- b) atkritumu maisījumi, kuri nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst divu vai vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja šo maisījumu sastāvs neaizkavē to reģenerāciju videi drošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā, saskaņā ar 58. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādu papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumiem, uz kuriem – tādā sastāvā, ka uz atkritumu daļām attiecīgi pašām par sevi – attiecas Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020 pozīcijas pirmie trīs ievilkumi un kuru sastāvā papildus ietilpst līdz 10 % piemaisījumu, attiecas Bāzeles konvencijas B3020 pozīcija un tāpēc uz tiem attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstoši 18. pantam, nevis paziņošanas prasības atbilstoši 4. pantam?

³⁴ Norādīts, ka šie piemaisījumi ir piemaisījumi, kas nesatur metāla un minerālvielu priekšmetus ar svaru virs 100 g; kartona iepakojums šķidrumiem nepārsniedz 4 %; plastmasas izstrādājumu ir mazāk par 3 %; metālu mazāk par 0,5 %; citu piemaisījumu (piemēram, stikls, metāls, plastmasa (piemēram, folija, glāzes, maisiņi), citu materiālu (piemēram, gumija, akmeņi, koksne, tekstilmateriāli)) ir mazāk par 3,5 %.

Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild noliedzoši:

2) Vai Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 2. punkts,

atbilstoši kuram uz šādu atkritumu sūtījumiem reģenerācijas nolūkā gadījumā, kad vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg, attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstīgi 18. pantam:

- a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā;
- b) atkritumu maisījumi, kuri nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst divu vai vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja šo maisījumu sastāvs neaizkavē to reģenerāciju videi drošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā, saskaņā ar 58. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumi, uz kuriem tādā sastāvā, ka uz atkritumu daļām attiecīgi pašām par sevi attiecas Bāzeles konvencijas IX pielikuma B3020 pozīcijas pirmie trīs ievilkumi, un kuru sastāvā papildus ietilpst līdz 10 % piemaisījumu, neietilpst IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunkta piemērošanas jomā un tāpēc uz tiem neattiecas vispārējas informācijas prasības atbilstoši 18. pantam, bet gan paziņošanas prasības atbilstoši 4. pantam?”

26. Rakstveida apsvērumus iesniedza *Interseroh*, *SBW*, Nīderlandes un Polijas valdības un Eiropas Komisija. *Interseroh*, *SBW* un Komisija piedalījās 2019. gada 18. septembra tiesas sēdē un sniedza mutvārdu paskaidrojumus.

Vērtējums

Ievada piezīmes

27. Visi ir vienisprātis, ka papīra atkritumi, ko *Interseroh* sūta no Vācijas uz Nīderlandi, sastāv no atkritumu maisījuma un tāpēc ietilpst Regulas Nr. 1013/2006 darbības jomā³⁵. Kā norāda iesniedzējtiesa, vismaz 90 % no šā maisījuma sastāv no tā, ko var vispārīgi raksturot kā papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumus. Atkritumos ir arī ne vairāk par 10 % piemaisījumu³⁶. Nav strīda arī par to, ka lietas pamatā esošie atkritumi ir paredzēti reģenerācijai šīs regulas izpratnē.

28. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav norāžu, kas liecinātu, ka lietas pamatā esošais atkritumu maisījums satur bīstamos atkritumus, kā noteikts attiecīgajās Savienības tiesību normās³⁷.

29. Ar abiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai šos atkritumus var klasificēt kā “zaļā” saraksta atkritumus Regulas Nr. 1013/2006 izpratnē? Kuri šīs regulas noteikumi attiecas uz lietas pamatā esošo atkritumu maisījumu? Vai atkritumiem ir piemērojama apgrūtinātāka un dārgāka iepriekšējās paziņošanas procedūra, kas noteikta Regulas Nr. 1013/2006 4. pantā, vai vienkāršāka “zaļā” kontroles procedūra, kas noteikta tās 18. pantā?

30. Tāpēc es skatīšu visus iesniedzējtiesas jautājumus kopā.

³⁵ Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts.

³⁶ Skat. šo secinājumu 21. punktu.

³⁷ Skat. šo secinājumu 12. punktu.

Regula Nr. 1013/2006

31. Regulas Nr. 1013/2006 galvenais mērķis ir vides aizsardzība. Saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 3. pantā sniegtajiem vispārējiem procedūras noteikumiem parasti atkritumu sūtījumiem piemēro iepriekšējas paziņošanas procedūru³⁸. Tādējādi vispārpieņemtā kārtībā jeb parasti piemēro 4. pantā noteikto kontroles procedūru, lai nodrošinātu optimālu pārraudzību un kontroli vides un cilvēka veselības aizsardzības nolūkā.

32. Savukārt 3. panta 2. punktā ir sniegts īpašs noteikums “zaļajā” sarakstā iekļautajiem atkritumiem, kas paredzēti reģenerācijai. III pielikumā uzskaitītiem atkritumiem vai atkritumu maisījumiem, kas nav klasificēti vienā pozīcijā (III pielikumā) un kuru sastāvā ietilpst divu vai vairāku veidu atkritumi (kas noteikti IIIA pielikumā), piemēro “zaļo” kontroles procedūru, ja šo maisījumu sastāvs neaizkavē to reģenerāciju videi drošā veidā. Tādējādi šiem atkritumiem ir lietderīgi nodrošināt mazāku uzraudzības un kontroles limeni un attiecīgi būtu piemērojama šīs regulas 18. pantā noteiktā procedūra³⁹.

33. Vai lietas pamatā esošais atkritumu maisījums ir klasificējams kā “zaļā” saraksta atkritumi Regulas Nr. 1013/2006 izpratnē?

34. Lai atbildētu, šis jautājums ir jāsadala trīs daļās. Pirmkārt, vai šīs lietas pamatā esošais atkritumu maisījums ietilpst šīs regulas III pielikuma piemērošanas jomā? Otrkārt, ja neietilpst, vai uz to attiecas tās IIIA pielikums? Treškārt, ņemot vērā, ka realitātē atkritumu plūsma nekad nav pilnīgi bez piemaisījumiem, cik lielam ir jābūt piesārņojumam, lai atkritumi, kas citādi kvalificējami kā “zaļā” saraksta atkritumi, vairs neatbilstu 18. pantā noteiktajai uzskaites kārtībai un būtu nepieciešama iepriekšēja paziņošana saskaņā ar 4. pantu?

Regulas Nr. 1013/2006 III pielikums

35. *Interseroh* apgalvo, ka lietas pamatā esošais atkritumu maisījums ietilpst B3020 pozīcijas vispārējā pozīcijā, jo sastāv no papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumiem. Tomēr visi ir vienisprātis, ka atkritumi, ko *Interseroh* sūtīja no Vācijas uz Nīderlandi, sastāvēja no papīra atkritumu *maisījuma* (kā arī līdz 10 % piemaisījuma). Ievērojot iesniedzējtiesas konstatējumu, ka atkritumi sastāv no atkritumu maisījuma, kuram piemērojams B3020 pozīcijas pirmais līdz trešais ievilkums, es nevaru piekrist *Interseroh* argumentam.

36. Saskaņā ar 2. panta 3. punktā sniegto definīciju atkritumu maisījums ir atkritumi, kas radušies divu vai vairāku atkritumu veidu apzinātas vai neapzinātas sajaukšanas rezultātā un kam *nav atsevišķas pozīcijas* tostarp III pielikumā. [Šīs regulas] 3. panta 2. punktā ir noteikts – lai atkritumu maisījums, kas nav klasificēts *vienā pozīcijā* minētajā pielikumā, atbilstu “zaļajā” sarakstā uzskaitītajiem atkritumiem, maisījuma sastāvā ir jābūt divu vai vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumiem un maisījumam ir jābūt uzskaitītam IIIA pielikumā.

37. III pielikuma I daļā ir noteikts, ka Bāzeles konvencijas IX pielikumā uzskaitītajiem atkritumiem ir piemērojama “zaļā” kontroles procedūra. Minētās konvencijas IX pielikums ir uzskaitīts Regulas Nr. 1013/2006 V pielikumā. Attiecīgi Bāzeles konvencijas B3020 pozīcija, kas attiecas uz papīru, kartonu un papīra izstrādājumu atkritumiem, ir iekļauts minētajā regulā. B3020 pozīcijas pirmajos trīs ievilkumos ir ietverti attiecīgi šādi “papīra vai kartona atkritumi un atgriezumī” – “nebalināts papīrs vai kartons vai gofrēts papīrs vai kartons”, “citāds papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no balinātas masā nekrāsotas celulozes”, un “papīrs vai kartons, kas gatavots galvenokārt no mehāniskās papīra masas (piemēram, avizēm, žurnāliem un tamlīdzīgiem iespiestiem materiāliem)”.

³⁸ Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

³⁹ Regulas Nr. 1013/2006 15. apsvērums.

38. Tādējādi B3020 pozīcijas pirmie trīs ievilkumi ietver īpašas papīra atkritumu kategorijas. Lai lietas pamatā esošo atkritumu plūsma ietilptu III pielikuma piemērošanas jomā, būtu jāparāda, ka tai piemērojams kāds no konkrētajiem B3020 pozīcijas ievilkumiem. Tas izriet no teksta III pielikumā, to lasot kopsakarā ar 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kurā ir noteikts, ka “zaļā” kontroles procedūra ir piemērojama atkritumu sūtījumiem, tostarp “maisījumiem”, kas *nav klasificēti vienā pozīcijā* III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst divu vai vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja [...] šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā [...]”⁴⁰. Tādējādi ir skaidrs, ka III pielikums *neattiecas* uz atkritumu maisījumiem, jo tie neatbilst uzskaitītajām kategorijām⁴¹.

39. Grūtāks ir jautājums par to, vai lietas pamatā esošajam atkritumu maisījumam ir piemērojams B3020 pozīcijas ceturtais ievilkums. Šis ievilkums formulēts, izmantojot ne tik precīzus terminus kā pirmajos trijos ievilkumos, un tajā ir ietverti “citi” [atkritumi], tostarp arī, bet ne tikai laminēts kartons⁴² un nesašķiroti atgriezumī. Nevar noliegt, ka vārds “citi” norāda uz iespējami plašu kategoriju.

40. Tomēr vairāki argumenti neļauj interpretēt vārdu “citi” tik plaši, lai lietas pamatā esošo atkritumu maisījumu iekļautu minētajā kategorijā. Viens no Regulas Nr. 1013/2006 mērķiem ir vides un cilvēka veselības aizsardzība augstā līmenī⁴³. Ja vārds “citi” tiktu lietots ar nozīmi atkritumu “papildu” vai “turpmākās” kategorijas, šīs regulas mērķi un sistēma tiktu apgriezti ar kājām gaisā.

41. Iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka Regulas Nr. 1013/2006 V pielikumā ietvertais B3020 pozīcijas ceturtais ievilkums dažādu valodu versijās ir atveidots atšķirīgi⁴⁴. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja tas notiek saistībā ar Savienības tiesību tekstu, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo sistēmu un mērķi, kurā šī norma ietilpst⁴⁵.

42. Termins “atkritumi” ir definēts Direktīvā 2006/12, un šī definīcija ir izmantota arī Regulā Nr. 1013/2006⁴⁶. Termins “atkritumi” nav sinonīms terminam “atgriezumī”, kam būtu jāpiešķir tā parastā nozīme un kas būtu jāinterpretē saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 mērķiem. III pielikuma kontekstā un nosakot, kas ir kvalificējams kā “zaļā” saraksta atkritumi, vārda “atgriezumī” nozīme ir “fragments vai paliekas” vai attiecīgi “atdalīti gabali”, piemēram, B3020 pozīcijā iekļautā papīra, kartona vai papīra izstrādājumu atkritumi ražošanas procesā. Šāds formulējums saskan ar Regulas Nr. 1013/2006 15. apsvērumā minētiem mērķiem, kad šādiem atkritumiem ir atļauts piemērot vienkāršāku “zaļo” kontroles procedūru, kas noteikta 18. pantā⁴⁷.

43. Minētās regulas sistēma norāda, ka atkritumu *maisījumi*, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā, ir kvalificējami kā “zaļā” saraksta atkritumi *tikai* tad, ja tie uzskaitīti galīgajā IIIA pielikumā “III pielikumā uzskaitīto un vienā pozīcijā neklasificētu divu vai vairāku atkritumu maisījumi, kā minēts 3. panta 2. punktā”. IIIA pielikumam nebūtu nozīmes, ja ar B3020 pozīcijas ceturto ievilkumu tiktu regulētas šādas atkritumu plūsmas.

40 Mans izcēlums.

41 Spriedums, 2018. gada 5. jūlijs, *Mast-Jägermeister/EUIPO*, C-217/17 P, EU:C:2018:534, 48. punkts.

42 Komisijas pamatnostādnes ir noteikts, ka dzērienu kartona iepakojumus, piemēram, *TetraPak*, var klasificēt kā laminētu kartonu, skat. “Frequently asked questions (FAQs) on Regulation (EC) No 1013/2006 on shipments of waste” [Biežāk uzdotie jautājumi par Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem], 19. lpp.

43 Regulas Nr. 1013/2006 1. un 13. apsvērumi.

44 Iesniedzējtiesas lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir noteikts: “saskaņā ar vācu valodas versijas formulējumu ceturta ievilkuma 2. punkts attiecas uz “nicht sortierten Ausschuss” (“nesašķiroti atgriezumī”), nevis “nicht sortierte Abfälle” (“nesašķiroti atkritumi”) – kā [*Raad van State*] esot pieņēmusi, pamatojoties uz holandiešu valodas versiju (“ongesorteerd afval”). Jēdziens “atgriezumī” neesot pielīdzināms jēdzieniem “atkritumi” vai “maisījumi”. Arī franču valodas versijā tiekot nošķirti [jēdzieni] “mélange de déchets” un “rebut non triés”, tāpat arī angļu valodas versijā – “mixture of wastes” un “unsorted scrap”. Tāpēc jēdzieni “atgriezumī” un “atkritumi” neesot pielīdzināmi. Tā kā Bāzeles konvencijas B3020 pozīcijas nosaukumā holandiešu valodas versijā netiekot izmantots jēdziens “atkritumi”, bet gan tā nosaukums esot “papier, karton en papierproducten”, ceturta ievilkuma 2) punktā ietvertajā jēdzienā “afval” holandiešu valodas versijā neietilpst visa pozīcija, bet gan tikai tas, kas neietilpstot pirmajos trijos ievilkumos”. Skat. šo secinājumu 22. un 24. punktu un 47. zemsvītras piezīmi.

45 Spriedums, 2008. gada 3. aprīlis, *Endendijk*, C-187/07, EU:C:2008:197, 22.–24. punkts.

46 Skat. Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 1. punktu.

47 Nīderlandes valdība rakstveida apsvērumos apgalvo, ka Bāzeles konvencijas IX pielikumu var traktēt tādējādi, ka ceturtais ievilkums attiecas uz nešķirotiem atkritumiem, nevis uz atgriezumīem kā atkritumu atsevišķu veidu.

44. No akta sagatavošanas vēstures redzams, ka Regulas Nr. 1013/2006 pielikumi tika grozīti, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību. Daži noteikumi, tostarp III un IIIA pielikums, tikai grozīti, ņemot vērā saskaņā ar Bāzeles konvenciju un ESAO lēmumu panāktās izmaiņas⁴⁸. Ar Regulu (ES) Nr. 664/2011⁴⁹ Komisija *inter alia* īstenoja Apvienotās Karalistes pieprasījumu par to, lai tiktu apsvērta iespēja Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikumā iekļaut tādu atkritumu maisījumus, kas klasificēti ar Bāzeles konvencijas B3020 pozīciju⁵⁰. Pēc Komisijas īstenotajiem Regulas Nr. 1013/2006 grozījumiem tika izstrādāts skaidrs noteikums attiecībā uz maisījumiem, kas sastāv no atkritumiem, kuri ietilpst konkrētā Bāzeles konvencijas pozīcijas īpašajās kategorijās.

45. Šis tiesību aktu izmaiņas liecina, ka Regulas Nr. 1013/2006 režīms ir izstrādāts, lai nodrošinātu, ka III pielikumā *nav* ietverti atkritumu maisījumi, kas ietilpst konkrētā Bāzeles konvencijas pozīcijas divās vai vairākās īpašajās kategorijās. Kārtības labad jāpiebilst, ka III pielikuma preambulā ir norādīts, ka likumdevējs ir ņēmis vērā, ka atkritumiem, kas ietilpst šā pielikuma piemērošanas jomā un kam piemērojama “zaļā” kontroles procedūra, var saturēt arī kādu piesārņojumu. Tālāk es pievērsīšos šim jautājumam⁵¹.

46. Visbeidzot *Interseroh* arī norāda, ka vārds “citi” būtu plaši jāinterpretē, jo Bāzeles konvencijas B3020 pozīcija ir izstrādāta, pamatojoties uz nomenklatūras harmonizētās sistēmas (turpmāk tekstā – “NHS”) 47.07. punktu, kas attiecas uz preču pārrobežu kustību starptautisko muitas tiesību izpratnē⁵². Šīs sistēmas kontekstā “citi” tiek interpretēts plaši.

47. Šis arguments ir pilnībā nederīgs. Netiek ņemts vērā fakts, ka Regulas Nr. 1013/2006 un NHS mērķi ir atšķirīgi. Regulas Nr. 1013/2006 1. apsvērumā ir ļoti skaidri paskaidrots, ka tās galvenais mērķis ir vides aizsardzība un ka tās ietekmei uz starptautisko tirdzniecību ir tikai gadījuma raksturs. Tas nozīmē, ka NHS vienkārši neattiecas uz B3020 pozīcijas ceturtdā ievilkuma interpretāciju Regulas Nr. 1013/2006 vajadzībām.

48. Tāpēc es secinu, ka lietas pamatā esošais atkritumu maisījums neietilpst Regulas Nr. 1013/2006 III pielikuma piemērošanas jomā.

Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikums

49. Vai lietas pamatā esošais atkritumu maisījums ietilpst Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma piemērošanas jomā?

50. Manuprāt, atbildei uz šo jautājumu būtu jābūt “nē” šādu iemeslu dēļ.

51. IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunktu es lasu tādējādi, ka tajā ietilpst atkritumu maisījumi, kas sastāv no B3020 pozīcijas pirmajos trijos ievilkumos uzskaitītajiem materiāliem. Citiem vārdiem, IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunkts attiecas uz “atkritumu maisījumiem, kas sastāv no materiāliem, kuriem varētu piemērot B3020 pozīcijas vienu no pirmajiem trim ievilkumiem (un

48 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 219/2009 (2009. gada 11. marts), ar ko, ievērojot Līguma 251. pantā minēto procedūru, vairākus instrumentus pielāgo Padomes Lēmumam 1999/468/EK attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru (OV 2009, L 87, 109. lpp.), 1. punkts. Skat. minētās regulas pielikuma 3.9. punktu “Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 [...] par atkritumu sūtījumiem” un tā apakšpunktu “Grozījumu izdarīšana pielikumos”.

49 Komisijas Regula (ES) Nr. 664/2011 (2011. gada 11. jūlijs), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem, lai tās IIIA pielikumā iekļautu dažus atkritumu maisījumus (OV 2011, L 182, 2. lpp.).

50 Regulas Nr. 664/2011 2. apsvēruma: skat. arī 1. pantu.

51 Skat. šo secinājumu 57. un turpmākos punktus.

52 Preču klasifikācijai paredzētā nomenklatūras harmonizētā sistēma ļauj iesaistītajām valstīm muitas vajadzībām vienotā veidā klasificēt tirgū laistās preces. Skat. nomenklatūru, kas pievienota 1983. gada jūnijā pieņemtajai Starptautiskajai Konvencijai par preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu, kas stājās spēkā 1988. gada janvārī. Jaunākā redakcija tika grozīta ar Muitas sadarbības padomes 2014. gada 27. jūnija Rekomendāciju un stājās spēkā 2017. gada 1. janvārī. Skat. *HS Convention: World Customs*, publicēts http://www.wcoomd.org/en/topics/nomenclature/instrument-and-tools/hs_convention.aspx, un *HSN: World Customs Organisation*, publicēts <http://www.wcoomd.org/en/topics/nomenclature/instrument-and-tools/hs-nomenclature-2017-edition.aspx>.

tādējādi tas ietilptu III pielikumā), ja tie nebūtu kombinētā veidā (tas ir, ja tie nebūtu *maisījums*). Šāds formulējums saskan ar IIIA pielikuma nosaukumu (“III pielikumā uzskaitīto un vienā pozīcijā neklasificētu divu vai vairāku atkritumu maisījumi, kā minēts 3. panta 2. punktā”). Tas arī saskan ar likumdošanas sistēmu, kas balstās uz priekšnoteikumu, ka Bāzeles konvencija un ESAO lēmums ir galvenie Regulas Nr. 1013/2006 pilāri⁵³. Šajos starptautiskajos dokumentos ir atspoguļots fakts, ka “zaļā” saraksta atkritumiem (no kuriem “papīrs, kartons un papīra izstrādājumu atkritumi” veido vienu kategoriju) būtu jāpiemēro “zaļā” kontroles procedūra, nevis iepriekšējas paziņošanas procedūra, ko parasti piemēro saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 4. pantu. Ja citi atkritumi, kas *nav* klasificēti ar B3020 pozīciju (šajā gadījumā atkritumi, kas satur līdz 10 % piemaisījumu)⁵⁴, tiek sajaukti ar atkritumiem, kuri ietilpst šajā pozīcijā, uz iegūto atkritumu plūsmu principā neattiektos IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunkts⁵⁵.

52. Tas ir tāpēc, ka IIIA pielikuma preambula ir formulēta tāpat kā III pielikuma preambula. Tajā ir noteikts – neatkarīgi no tā, vai atkritumu maisījums ir iekļauts šajā sarakstā, uz to nevar attiecināt “zaļo” kontroles procedūru, *ja tas ir kontaminēts [piesārņots] ar citiem materiāliem*. Piesārņojuma līmenis nav precīzi definēts. Ir noteikti divi alternatīvi kritēriji, kurus izpildot, atkritumu plūsmai nepiemēro “zaļo” kontroles procedūru. Pirmkārt, kompetentajām iestādēm ir jānosaka, vai piesārņojuma līmenis ar piemaisījumiem palielina ar šiem atkritumiem saistītos riskus tiktāl, ka ir lietderīgi attiecināt iepriekšējas paziņošanas procedūru uz bīstamajiem atkritumiem, kas uzskaitīti Direktīvas 91/689 III pielikumā. Otrkārt, 18. pantā noteikto “zaļo” kontroles procedūru nevar piemērot gadījumos, kad piesārņojuma līmenis ir tāds, ka tas nepieļauj atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā⁵⁶.

53. Šo divu alternatīvo kritēriju esamība norāda, ka Savienības likumdevējs bijis pārliecināts, ka ir tehniski grūti (ja ne neiespējami) nodrošināt pilnīgi tīru atkritumu plūsmu. Šo divu kritēriju piemērošana ir paredzēta, lai risinātu situāciju, kad “zaļā” saraksta atkritumi ir piesārņoti ar citiem materiāliem.

54. Lietas pamatā esošais atkritumu maisījums ir tieši šāda veida atkritumu sajaukums⁵⁷. Vai 10 % piemaisījums, kas ietilpst atkritumu maisījumu sastāvā, liedz šo maisījumu būt saskaņā ar 18. panta procedūru?

55. Manuprāt, IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunktā ir atļauts šeit skatītajam atkritumu maisījumam piemērot “zaļo” kontroles procedūru tikai tad, ja var pierādīt, ka *nav* [pielikuma] preambulas a) punktā minētā riska (proti, riska, ka attiecīgajiem atkritumiem ir bīstamības īpašības) un ka piemaisījumi *neliedz* attiecīgo atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā (kā norādīts [pielikuma] preambulas b) punktā).

56. Tātad, cik lielam ir jābūt “zaļā” sarakstā uzskaitīto atkritumu maisījuma piesārņojumam, lai nevarētu izmantot 18. panta procedūru?

“Zaļā” saraksta atkritumu piesārņojums un maisījumi

57. *Interseroh* apgalvo, ka lietas pamatā esošajam atkritumu maisījumam būtu jāspēj piemērot “zaļo” kontroles procedūru. *SBW*, *Niederlande* un *Polija* tam nepiekrīt. Komisija norāda, ka Regulā Nr. 1013/2006 nav noteiktas konkrētas “zaļā” saraksta atkritumos pieļaujamā piemaisījumu līmeņa robežvērtības, un tas ir jautājums, ko nosaka valsts iestādes katrā atsevišķā gadījumā.

53 Skat. Komisijas priekšlikumu Eiropas Padomes un Parlamenta Regulai par atkritumu sūtījumiem, COM(2003) 379, galīgā redakcija, 5. lpp.

54 Skat. šo secinājumu 21. punktu.

55 Spriedums, 2007. gada 21. jūnijs, *Omni Metal Service*, C-259/05, EU:C:2007:363, 35. punkts.

56 III pielikuma a) un b) punkts – skat. šo secinājumu 68. punktu.

57 Skat. šo secinājumu 28. punktu.

58. Gan III pielikuma, gan IIIA pielikuma preambulā noteikts, ka pārbauda, vai atkritumi ir “piesārņoti ar citiem materiāliem” *tādā mērā, ka tas*: a) “pietiekami palielina ar šiem atkritumiem saistītos riskus, lai uz tiem būtu lietderīgi attiecināt [iepriekšējas paziņošanas procedūru] [...]”, vai b) “nepieļauj atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā”.

59. Tas, vai ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem, būtībā ir faktu jautājums. Būtiski būs daži vai visi šādi faktori: i) piemaisījumu veids; ii) piemaisījumus saturošu atkritumu īpašības un vai tie ir bīstami; iii) piemaisījumu daudzums un iv) pieejamā tehnoloģija⁵⁸.

60. Katrā ES dalībvalstī var atšķirties arī iekārtas, kas galamērķa dalībvalstij ir pieejamas šādu atkritumu reģenerācijai videi drošā veidā.

61. Iesniedzējtiesa ir raksturojusi lietas pamatā esošos piemaisījumus lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tā skaidri norāda, ka piesārņojumu daudzums nepārsniedz 10 % no atkritumu maisījumiem. Tomēr lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav ierakstīti nekādi faktiski konstatējumi, vai šos atkritumus var videi drošā veidā reģenerēt Nīderlandē, proti, galamērķa dalībvalstī.

62. Nīderlandes valdība rakstveida apsvērumos noderīgi norādīja, ka papildus “zaļā” saraksta atkritumiem lietas pamatā esošajā atkritumu maisījumā bijušas arī skavas, papīra saspraudes – metāls/plastmasa, limlentes, aploksnes plastmasas lodziņi un dokumentu mapju metāla daļas. Maisījumā varētu būt arī pārtikas paliekas (piemēram, picas kartona kārbās). Nīderlandē pieļaujama piemaisījumu apjoms praksē ir 2 %. Virs šīs robežvērtības papīra atkritumi nav derīgi pārstrādei kā papīra masa un ir nepieciešams veikt papildu pirmapstrādi. Šādos gadījumos būtu nepieciešams kompetentām iestādēm vispirms pārbaudīt reģenerācijas metodi, lai noteiktu, vai ir ierosināma iepriekšējas paziņošanas procedūra.

63. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Savienības tiesību akti, cik vien iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā starptautiskās tiesības, it īpaši, ja ar šādiem dokumentiem ir skaidri paredzēts īstenot Savienības noslēgtu starptautisku līgumu⁵⁹. Bāzeles konvencijas B3 pozīcija (B3020 pozīcija ir tās sastāvdaļa) ir formulēta šādi: “Atkritumi, kas satur galvenokārt organiskās sastāvdaļas, kuras var saturēt metālus un neorganiskus materiālus”. Šis formulējums, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 1013/2006 III pielikuma un IIIA pielikuma preambulu, liek man domāt, ka likumdevējs ir uzskatījis, ka atkritumi varētu būt piemēroti 18. pantā noteiktajai “zaļajai” kontroles procedūrai pat tad, ja tajos ir piemaisījumi.

64. Katrā konkrētajā gadījumā tomēr būs jānosaka, vai “zaļā” saraksta atkritumu maisījumā piemaisījumu līmenis neliedz veikt attiecīgo atkritumu reģenerāciju videi drošā veidā. Tas būtībā ir faktu jautājums, kas jānoskaidro valsts kompetentajām iestādēm (un, iespējams, ja tiek ierosināta tiesvedība, valsts tiesām), nevis Tiesai⁶⁰. Bet kā šīs iestādes lai zina, ko faktiski nozīmē maksimālais pieļaujama piemaisījumu līmenis?

65. Komisija pareizi norāda, ka tiesību aktos par to nekas nav teikts.

66. ESAO Pamatnostādnēs par reģenerācijai paredzēto atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli (*The OECD Guidance Manual for the control of transboundary movements of recoverable wastes*⁶¹) noteikts, ka “dzeltenajai” kontroles procedūrai piemēro “atkritumu maisījumu, kas sastāv no “zaļā” saraksta atkritumu maisījuma un “dzeltenā” saraksta atkritumiem, kas pārsniedz *de minimis* apjomu [62] [...]”. Ja nav starptautiski pieņemtu kritēriju, termins “*de minimis* apjoms” ir jādefinē saskaņā ar valsts noteikumiem un procedūrām”.

58 Regulas Nr. 1013/2006 39. apsvērumus.

59 Spriedums, 2015. gada 8. septembris, *Philips Lighting Poland* un *Philips Lighting/Padome*, C-511/13 P, EU:C:2015:553, 60. punkts.

60 Spriedums, 2018. gada 6. septembris, *Alpenrind* u.c., C-527/16, EU:C:2018:669, 68. punkts.

61 Publicēts <https://www.oecd.org/env/waste/guidance-manual-control-transboundary-movements-recoverable-wastes.pdf>.

62 Skat. šo secinājumu 7. punktu un 9. zemsvītras piezīmi.

67. Latīņu izteiciens “*de minimis*” burtiski nozīmē “minimālas lietas”. Tas juridiskajā kontekstā parādās izteicienā “*de minimis non curat lex*” – “tiesībām nerūp sīkumi”. Tas, kas ir *de minimis*, ir tik nenozīmīgs, ka to var neņemt vērā.

68. Manuprāt, piemaisījumus 10 % apmērā nevar uzreiz klasificēt kā sīkus vai maznozīmīgus. Es nedomāju, ka var *pieņemt*, ka šāds piemaisījumu daudzums nevarētu radīt grūtības veikt lietas pamatā esošā atkritumu maisījuma reģenerāciju videi drošā veidā⁶³. Tomēr *Interseroh* ziņā ir sniegt nepieciešamos zinātniskos datus, lai pārliecinātu *SWB*, ka atkritumu maisījumam, ko tā vēlas sūtīt, nav piemērojams ne Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma preambulas a) punkts, ne arī tā b) punkts.

69. Tad kāds ir pieļaujamais līmenis?

70. Regulas Nr. 1013/2006 mērķi ir veicināt noteikumu vienotu piemērošanu un saskaņotību visā Eiropas Savienībā⁶⁴. Tāpēc man šķiet, ka piemaisījumu pieļaujamais līmenis nebūtu jānosaka vienīgi katrā atsevišķā gadījumā.

71. Komisijai ir pilnvaras pieņemt deleģētos tiesību aktus saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu. To darot, Komisijai palīdz komiteja, kas var konsultēt tehnikas attīstības jautājumos – kas ir būtiski un noderīgi, nosakot piemaisījumu pieļaujamo līmeni.

72. Komisija savās pamatnostādnēs “Biežāk uzdotie jautājumi par Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem” ir atzinusi, ka piesārņojuma pieļaujamā līmeņa noteikšana ir jautājums (iespējams, novēlots), kas ir jāizskata:

“Dažas dalībvalstis uzskata, ka saskaņotas pieejas nodrošināšanai būtu jāizmanto pamatprincips, ka “zaļā” saraksta atkritumiem ir jābūt ar niecīgu piesārņojumu, neatkarīgi no turpmākās reģenerācijas darbības vai no tā, vai šī darbība tiks veikta ES dalībvalstī, izmantojot labāko pieejamo tehnoloģiju, vai arī valstī, kas nav pievienojusies ESAO un kurā ir zemi vides standarti, jo, pēc šo dalībvalstu ieskata, “zaļā” saraksta atkritumu klasifikācijas koncepts tiktu būtiski grauts, ja izšķirošie faktori būs galamērķis un reģenerācijas veids. Tomēr būtu jāatzīmē, ka [Regulā Nr. 1013/2006] nav izstrādāta nekāda šo kritēriju novērtēšanas procedūra, un nav arī nekādu saistošo tiesību aktu vai EK vadliniju”⁶⁵.

73. Lai izstrādātu atbilstošas normas par to, kāds būtu pieļaujamais piesārņojuma līmenis, būtu nepieciešams ņemt vērā ieinteresēto personu un nozares ekspertu viedokļus, kā arī informāciju par zinātnes un tehnikas attīstību un dalībvalstu kompetento iestāžu atzinumus. Tiesas uzdevums nav censties to darīt prejudiciālā nolēmuma procedūras kontekstā.

74. Ja vien un kamēr nav atbilstīgas likumdošanas iniciatīvas, ja nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes un galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes nevar vienoties par konkrētā atkritumu sūtījuma klasifikāciju (un tādējādi par to, vai var izmantot 18. pantā noteikto elastīgāko “zaļo” kontroles procedūru), ir piemērojams Regulas Nr. 1013/2006 28. pants. Tādējādi šādi atkritumi tiks uzskatīti par IV pielikumā uzskaitītiem atkritumiem, un attiecīgi tiem tiks piemērota (stingrāka) iepriekšējās paziņošanas un piekrišanas procedūra, kas noteikta 4. pantā.

⁶³ Skat. Regulas Nr. 1013/2006 3. apsvērumu. Skat. arī 2004. gada 2. marta pārrunas Padomē 2003/0139 COD attiecībā uz “prasībām, kas jāievēro rīcībai ar nebīstamo “zaļo” atkritumu maisījumiem. Pastāv risks, ka dažādu veidu nebīstamo “zaļo” atkritumu maisījums varētu aizkavēt to reģenerāciju videi drošā veidā. Vairums deleģāciju uzskatīja, ka būtu pamatota piesardzīga pieeja apstrādāt šos maisījumus kā bīstamos “dzeltenā” saraksta atkritumus, kā to piedāvāja Komisija. Citas uzskatīja, ka tikai jauktie “zaļie” atkritumi atbilst ESAO lēmumam, saskaņā ar kuru “divu vai vairāku “zaļā” saraksta atkritumu maisījumam piemēro “zaļo” kontroles procedūru, ja šāda maisījuma sastāvs neaizkavē tā reģenerāciju videi drošā veidā”.

⁶⁴ Regulas Nr. 1013/2006 7. un 13. apsvērumi.

⁶⁵ Komisijas pamatnostādnes ir sniegtas dokumentā “Frequently asked questions (FAQ) on Regulation (EC) 1013/2006 on shipments of waste”, 33. lpp. (pilns teksts ir pieejams: ec.europa.eu/environment/waste/shipments/pdf/faq.pdf).

Secinājumi

75. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, iesaku Tiesai uz *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Štutgartes Administratīvā tiesa, Vācija) uzdotajiem jautājumiem atbildēt šādi:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem III pielikums, kurā sniegta mījnorāde uz tās V pielikumā uzskaitīto B3020 pozīciju, neattiecas uz atkritumu maisījumiem, kā tie ir definēti minētās regulas 2. panta 3. punktā un 3. panta 2. punktā.
- Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunkts neattiecas uz atkritumu maisījumiem, kuru sastāvā ir līdz 10 % piemaisījumu, ja attiecībā uz šiem maisījumiem tiek izpildīti alternatīvi izslēgšanas kritēriji, kas noteikti tās IIIA pielikuma preambulas a) un b) punktā.
- Atkritumu maisījumiem, kas satur līdz 10 % piemaisījumu, varēs piemērot Regulas Nr. 1013/2006 18. pantā noteikto procedūru vien tad, ja nosūtītājs sniedz nepieciešamos pierādījumus, kas ļauj valsts kompetentajām iestādēm pārliecināties, ka minētās regulas IIIA pielikuma preambulas a) un b) punktā noteiktie alternatīvie izslēgšanas kritēriji nav izpildīti.
- Ja nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes un galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes nevar vienoties par konkrētā atkritumu sūtījuma klasifikāciju, ir piemērojams Regulas Nr. 1013/2006 28. pants. Tādos gadījumos attiecīgie atkritumi tiks uzskatīti par IV pielikumā uzskaitītiem atkritumiem, un tādējādi tiem tiks piemērota 4. pantā noteiktā iepriekšējās paziņošanas un piekrišanas procedūra.